

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobce: **UPLAN, s. r. o.**
sídlem Vlastiboř 21, 392 01 Vlastiboř
zastoupen advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **ČEPS, a. s.**
sídlem Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2025, č. j. DESU/031/024024/25, ve věci omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o vyvlastnění zřízení věcného břemene ve prospěch ČEPS a. s., pro účely modernizace a posílení přenosové soustavy „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“.
2. Žalobce v žalobě namítl, že není splněna jedna ze základních podmínek pro vyvlastnění, když žalobce souhlasil s uzavřením dohody s vyvlastnitelem a dokonce už tuto dohodu uzavřel. Vyvlastnění proto podle žalobce není přípustné. Uvedl dále, že si je vědom toho, že k uzavření smlouvy došlo až poté, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno, avšak to nemůže být na újmu jeho práv vyslovit s navrhovaným omezením vlastnického práva souhlas a tím vyvlastnění zabránit. Poukázal přitom, že podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategické infrastruktury (dále jen „zákon o urychlení výstavby“) není možné proti výroku o vyvlastnění podat odvolání. Toto ustanovení zákona je podle žalobce diskriminační.
3. Žalobce dále namítl, že se zástupcem vyvlastnítele opakovaně telefonicky jednal o svých výhradách k návrhu výše úhrady, když sděloval, že s omezením vlastnického práva výslovně souhlasí, má však jinou představu o výši náhrady. Nepožadoval přitom vyšší náhradu, ale opakovanou, resp. trvající po dobu omezení. Zástupce vyvlastnítele na to nereagoval a žalobce má za to, že negociační proces fakticky neproběhl.
4. Závěrem žalobce namítl, že záměr, pro který se omezuje vlastnické právo, je v rozporu s územním plánem obce Vlastiboř.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v rámci řízení o vyvlastnění obdržel dne 9. 7. 2025 od vyvlastňovaného, že nesouhlasí s jednorázovou náhradou za zřízení věcného břemene ve výši ceny zjištěné dle oceňovacího předpisu. Sám žalobce v řízení nepředložil vlastní znalecký posudek a nezúčastnil se ústního jednání, které bylo ve věci žalovaným nařízeno. K samotné ceně za zřízení věcného břemene žalovaný poukázal na skutečnost, že vyvlastnitel nabídl již v rámci negociačního procesu žalobci náhradu za vyvlastnění ve výši 147 816 Kč oproti ceně stanovené dle znaleckého posudku ve výši 5 540 Kč, přičemž požadavek žalobce na pravidelnou každoroční úhradu byl v rozporu s § 24 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., energetického zákona.
6. Záměr, pro který bylo omezeno vlastnické právo žalobce, je v souladu s územním plánem obce Vlastiboř; vyvlastnění je navrhováno v souladu s pravomocným územním rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj o umístění stavby „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“ ze dne 20. 2. 2024, č. j. MMR-11516/2024-83.
7. Osoba zúčastněná na řízení ve věci uvedla, že se plně ztotožňuje s rozhodnutím a s odůvodněním a argumenty DESÚ uvedenými ve vyjádření k žalobě. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Zjištění z obsahu správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje

8. Z obsahu správného spisu soud zjistil, že společnost INKOS Ostrava, a. s. jako zplnomocněný zástupce vyvlastnítele, společnosti ČEPS, a. s., zaslala žalobci dopis ze dne 14. 2. 2025, jehož přílohou byl návrh smlouvy o zřízení věcného břemene k předmětným nemovitostem v k. ú. Svinky, obec Vlastiboř, ve kterém se vyvlastnitel zavázal uhradit žalobci na náhradě za zřízení věcného břemene částku 147 816 Kč oproti ceně zjištěné znaleckým posudkem, který byl také přílohou dopisu, ve výši 5 540 Kč. Uvedený dopis včetně návrhu na uzavření smlouvy byl žalobci doručen dne 19. 2. 2025. Žalobce na uvedené písemně nijak nereagoval, proto společnost INKOS Ostrava, a. s. vyzvala ještě dopisem ze dne 18. 3. 2025 žalobce k jednání o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene s tím, že v případě, že žalobce nebude reagovat do 30 dnů od doručení, bude nutné přistoupit k zahájení vyvlastňovacího řízení.
9. Vyvlastnitel podal dne 7. 5. 2025 žádost o vyvlastnění, na základě čehož žalovaný uvědomil účastníky o zahájení řízení dne 22. 5. 2025. Ve věci bylo konáno ústní jednání, ke kterému se žalobce, ač byl o nařízeném ústním jednání vyrozuměn dne 26. 5. 2025, nedostavil. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
11. Napadené rozhodnutí přitom podrobil přezkumu právě a jen pouze optikou žalobních bodů; je přitom třeba vycházet ze závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
12. Krajský soud neshledal důvodné námitky, že není splněna podmínka vyvlastnění, když žalobce souhlasil s uzavřením dohody s vyvlastnítelem a dokonce už tuto dohodu uzavřel. Je totiž zapotřebí zdůraznit, že žalobce sice skutečně souhlasil s uzavřením dohody s vyvlastnítelem a tuto uzavřel, avšak až po vydání napadeného rozhodnutí (dle vyjádření žalovaného mělo k uzavření dohody ze strany žalobce dojít až dne 7. 10. 2025). Jak správně poukázal žalovaný, je tento při rozhodování povinen posuzovat skutkový a právní stav ke dni vydání svého rozhodnutí, tudíž uzavření smlouvy daleko po právní moci rozhodnutí nemůže mít na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv. Krajský soud přitom neshledal nikterak diskriminační ustanovení § 3 odst. 9 zákona o urychlení výstavby, podle kterého není přípustné odvolání proti výroku napadeného rozhodnutí o omezení vlastnického práva. Žalobce především vůbec nespecifikoval, v jakém směru by mělo být ve vztahu k žalobci toto ustanovení diskriminační a jak byl žalobce dotčen na svých veřejných subjektivních právech. Krajský soud sám přitom uvedené stanovení za diskriminační nepovažuje.

13. Není také pravdou, že by, jak žalobce namítá, neproběhl negociační proces. Z obsahu správního spisu vyplývá, že tento proběhl, když vyvlastnitel nabídl nad rámec ceny zjištěné znaleckým posudkem podle oceňovacího předpisu násobně vyšší částku, avšak žalobce na návrhy vyvlastnitelů nijak písemně nereagoval.
14. Je třeba přitom zdůraznit, že všemi uvedenými skutečnostmi se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí, na něž krajský soud pro stručnost odkazuje a s jeho vypořádáním se zcela ztotožňuje.
15. Konečně je nedůvodná také námitka žalobce, že záměr, pro který se omezuje vlastnické právo, je v rozporu s územním plánem obce Vlastiboř. Především, žalobce tuto námitku neuplatnil v průběhu vyvlastňovacího řízení a žalovaný tak ani neměl prostor se k ní jakkoli vyjádřit.
16. Jak přitom žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, vyvlastnění je provedeno v souladu s pravomocným územním rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj o umístění stavby „V406/407 Kočín – Mírovka, nové vedení 400 kV“ ze dne 20. 2. 2024, č. j. MMR-11516/2024-83, přičemž tímto rozhodnutím byl povolen záměr stavby vedení přenosové soustavy. Toto rozhodnutí se k územnímu plánu vyjadřuje v tom smyslu, že záměr je v souladu s územním plánem obce Vlastiboř. Toto rozhodnutí je nadáno presumpcí správnosti a krajskému soudu v tomto řízení nepřísluší zkoumat správnost jeho závěrů.
17. Z napadeného rozhodnutí nadto také vyplývá, že stavba je vymezena v Zásadách územního rozvoje Jihočeského kraje a Kraje Vysočina, přičemž tato stavba je veřejně prospěšnou stavbou ve smyslu § 11 odst. 1 energetického zákona. Územní plány obcí přitom musí být v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací, tedy v daném případě s příslušnými zásadami územního rozvoje.

Závěr a náklady řízení

18. Jelikož krajský soud neshledal žalobní námitky důvodnými, žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
20. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když osoba zúčastněná má proti neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení, avšak, jak vyplývá ze spisu, jí žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. února 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje